

Despre versificatori

Samoila

Versificatorii dibaci
Răsar precum ciupercile după ploaie,
Și, dacă ușor te prefaci
Că-ți place zmângăleala lor vioaie,
Dar în amor grimasă,
Sunt gata să îți ridice un templu
De cuvinte bucălaie.
Ei își arogă, în barba lor slinoasă,
Ramura de măslin,
Nebăgând de seamă
Că versul lor latră
La lună nouă, stele, vânt
Iubită, saltea, ori casă,
Zdrobesc orice cuvânt
Ca un Dorel ce învârtește o lopată
Misterioasă.